

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-561/11

Fédération Cynologique Internationale
κατά
Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Κοινοτικά σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου “τρίτος” — Δικαιούχος μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013

- Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου — Εκτίμηση της αναγκαιότητας και του λυσιτελούς των υποβληθέντων ερωτημάτων*
(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)
- Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Ερωτήματα προδήλως άσχετα με την υπόθεση και υποθετικά ερωτήματα υποβαλλόμενα σε πλαίσιο που αποκλείει τη δυνατότητα να δοθεί χρήσιμη απάντηση — Ερωτήματα που δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης*
(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)
- Προδικαστικά ερωτήματα — Παραπομπή ζητήματος στο Δικαστήριο — Ερώτημα που τίθεται από το ίδιο το εθνικό δικαστήριο — Επιτρέπεται*
(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)
- Κοινοτικό σήμα — Αποτελέσματα του κοινοτικού σήματος — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Δικαίωμα απαγορεύσεως της χρήσεως του σήματος — Κάθε τρίτος — Έννοια — Δικαιούχος μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος — Περιλαμβάνεται — Αγωγή για παραποίηση/απομίμηση — Ανάγκη να έχει κηρυχθεί προηγουμένως άκυρο το μεταγενέστερο κοινοτικό σήμα — Δεν υφίσταται*

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 1)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 26)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 27)

3. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 30)

4. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα έχει την έννοια ότι το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου κοινοτικού σήματος να απαγορεύει σε πάντα τρίτο να κάνει χρήση, στο πλαίσιο των συναλλαγών, σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με το σήμα του καταλαμβάνει και τον τρίτο δικαιούχο μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος, χωρίς να είναι αναγκαίο το τελευταίο αυτό σήμα να έχει κηρυχθεί προηγουμένως άκυρο.

Από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού και από τη γενική οικονομία του τελευταίου προκύπτει ότι ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος πρέπει να μπορεί να απαγορεύει στον δικαιούχο μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος να κάνει χρήση αυτού. Η κρίση αυτή δεν κλονίζεται εκ του γεγονότος ότι ο δικαιούχος μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος απολαμβάνει, και αυτός, αποκλειστικό δικαίωμα δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού. Συναφώς, οι διατάξεις του κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα της αρχής της προτεραιότητας, δυνάμει της οποίας το προγενέστερο κοινοτικό σήμα υπερισχύει του μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος. Πράγματι, ιδίως από τα άρθρα 8, παράγραφος 1, και 53, παράγραφος 1, του κανονισμού προκύπτει ότι, σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ δύο σημάτων, αυτή που καταχωρίστηκε πρώτη τεκμαίρεται ότι συγκεντρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να τύχει της κοινοτικής προστασίας πριν από εκείνη που καταχωρίστηκε δεύτερη.

Αληθεύει βεβαίως ότι η διαδικασία καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων, όπως καθιερώνεται στα άρθρα 36 έως 45 του κανονισμού, συνεπάγεται ουσιαστική εξέταση σκοπούσα στο να προσδιοριστεί πριν από την καταχώριση αν το κοινοτικό σήμα πληροί τους όρους προστασίας. Πάντως, οι περιστάσεις αυτές δεν είναι καθοριστικές.

Αφενός, παρά τις εγγυήσεις που παρέχει η διαδικασία καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων, δεν μπορεί να αποκλεισθεί εντελώς η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος ενός σημείου δυναμένου να ζημιώσει το προγενέστερο κοινοτικό σήμα. Αυτό συμβαίνει, μεταξύ άλλων, αν ο δικαιούχος του προγενέστερου κοινοτικού σήματος δεν άσκησε ανακοπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 41 του κανονισμού, ή ακόμη αν η ανακοπή αυτή δεν εξετάσθηκε επί της ουσίας από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) λόγω της μη τηρήσεως των δικονομικών προϋποθέσεων της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου 41.

Αφετέρου, η δυνατότητα του δικαιούχου προγενέστερου κοινοτικού σήματος να ασκήσει αγωγή για παραποίηση/απομίμηση κατά του δικαιούχου μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος δεν μπορεί να στερήσει παντελώς νοήματος ούτε την άσκηση αγωγής περί ακυρότητας ενώπιον του ΓΕΕΑ ούτε τους μηχανισμούς προηγουμένου ελέγχου που προβλέπονται στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων.

Τέλος, το προβλεπόμενο στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού αποκλειστικό δικαίωμα παρέχεται για να μπορεί ο δικαιούχος του σήματος να προστατεύει τα ειδικά συμφέροντά του υπ' αυτή του την ιδιότητα, δηλαδή να διασφαλίζει ότι το σήμα αυτό μπορεί να επιτελέσει τις λειτουργίες του. Εν προκειμένω, αν ο δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος όφειλε, για να απαγορεύσει την εκ μέρους τρίτου χρήση σημείου που θα έβλαπτε τις λειτουργίες του σήματός του, να αναμείνει την κήρυξη της ακυρότητας του μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος του οποίου ο εν λόγω τρίτος είναι δικαιούχος, θα μειωνόταν σημαντικά η προστασία την οποία του παρέχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού.

(βλ. σκέψεις 37-40, 42, 44-46, 48, 50-52 και διατακτ.)